ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1898. Выдано 29. Сѣчня. Ч. I.

Ч. 1. Ч. 68/орд.

О подорожи до Риму и удѣленю Ап. благословеня.

Якъ то вже вѣдомо Всч. Духовеньству бувъ я въ минувшôмъ мѣсяци участникомъ радôстного для насъ и свѣтлого торжества въ Римѣ. Именно зъ причины, що дня 19. Грудня 1897 ôтбути ся мало тамже торжественне отворенє новои рускои колєгіи, удавъ ся я до вѣчного мѣста, щобы яко делєгатъ Ихъ Еміненціи Высокопреосвященного Митрополита нашого Сильвестра Кардинала Сембратовича, и яко представитель цѣлого нашого Епископату въ тôмъ торжествѣ участь взяти.

По дорозѣ до Риму бувъ я дня 13. Грудня 1897 въ Вѣдни на авдієнціи у Найяснѣйшого Пана, Наймилостивѣйшого Цѣсаря нашого, щобы зъ порученя Ихъ Еміненціи Кардинала Митрополита и въ имени цѣлого Епископату нашого духовеньства и народу зложити у стôпъ Найяснѣйшого Пана найнисшу подяку за великодушный даръ 50.000 зр., черезъ Найяснѣйшого Пана жертвованый на речену колєгію, котрый то даръ уможлививъ довершенє и скорше впровадженє въ житє того дѣла. Ихъ ц. и к. Величество зволили дуже ласкаво приняти зложену подяку якъ и выраженѝ вѣрноподданьчѝ чувства, выразили Своє задоволенє, що нова колєгія руска входитъ въ житє, зъ котрои сподѣютъ ся правдивого пожитку для нашои св. Церкви и народу, и запевнили о Своєй всегдашной, незмѣнной ласцѣ для нашого народу. Прибувши до Риму дня 15. Грудня рано, узыскавъ я вже дня 17. Грудня авдієнцію у св. Отца.

Св. Отецъ принявъ мене съ такою любовію и ласкавостію, якбы рôдный, батько; на мою промову, въ котрой я складавъ подяку за той великій даръ для насъ: основанє новои рускои колєгіи ôтповѣвъ, що радує ся дуже тымъ дѣломъ радує ся такожь приѣздомъ руского Епископа на отворенє тои колєгіи. Запевнивъ дальше, що колєгія тая буде чисто руска такъ що до обряду якъ и що до языка, именно, що въ ней буде лишь руско-католицкій обрядъ точно захованый, а питомцѣ будутъ въ рускôмъ языцѣ бесѣдовати и въ тôмже вправляти ся, щобы повернувши до ôтчины могли яко священики съ пожиткомъ трудити ся.

„Я длятого ôтлучивъ тую колєгію ôтъ колєгіи грецкои“ сказавъ св. Отецъ „щобы она була чисто руска. Грецка колєгія для Грекôвъ, Мароницка для Марони-

тôвъ, а руска для Русинôвъ. Того жадаю и такъ бути муситъ, бо инакше не було бы зъ неи нѣякого пожитку, якбы она не була чисто руска".

Дальше позволивъ св. Отецъ, щобы я представивъ моихъ товаришôвъ подорожи: Вспр. Пралата Схоліярха К. Волошиньского и мого капеляна о. Е. Погорецкого. Прийшовъ такожь Всв. Протонотарій Апостольскій, о. В. Левицкій, прокураторъ справъ нашои Церкви при Ап. Престолѣ.

По представленю прибувшихъ просивъ я св. Отца о вселаскаве удѣлене Апостольского благословеня.

И св. Отецъ съ великою радостію, якъ сказавъ, зволивъ удѣлити Апостолского благословеня Епископови, товаришамъ подорожи, клирови и вѣрнымъ, и поручивъ, щобы тоє Ап. благословеніє всѣмъ вѣрнымъ моєи епархіи посредствомъ парохôвъ удѣлити.

Протоє съ переповненымъ радостію серцемъ взываю Васъ, Всч. въ Христѣ братя, щобысьте въ найближшу недѣлю по одержаню сего розпорядженя, по ôтповѣднôй промовѣ, загрѣваючи нарôдъ до всегдашнои, непоколебимои вѣрности, любови и преданности къ Головѣ Церкви св. удѣлили своимъ парохіянамъ того Апостольского благословенія.

Дня 19. Грудня наступило торжественне отворенє реченои колегіи. Именно отслуживъ я о 10 годинѣ передъ полуднемъ торжественну службу Божу въ сослуженю Вспр. Пралата К. Волошиньского, Всесв. о. В. Левицкого, єще двохъ священикôвъ и двохъ діяконôвъ. На той службѣ Божой бувъ Єго Еміненція кард. Ванутеллі, Ексцеленція гр. Ревертера, Амбасадорь нашого Наймилостивѣйшого Цѣсаря, Ексцеленція Архіепископъ Іосифъ Сембратовичь, кôлькохъ Епископôвъ и Пралатôвъ.

По обѣдѣ ôтбула ся такъ зовима Академія, на котрой кромѣ повысше сказаныхъ були присутнї єще три Еміненціи кардиналы, бôльше число Архіепископôвъ и Епископôвъ, и члены Двору св. Отца.

Подаючи тоє до вѣдомости Всч. Духовеньства я пересвѣдченый, що всѣ Вы Всч. Братя радуєте ся тымъ новымъ доказомъ любови и ôтцѣвскои печаливости св. Отца для нашои св. Церкви, нашого обряду и народу и съ вдячностію узнаючи тоє велике добродѣйство молити будете Всевышного, щобы житє того великого Папы и великого Добродѣя нашого обряду и народу въ крѣпкôмъ здоровю єще довгї лѣта продовжавъ и удержувавъ.

Дано въ Перемышли при нашôмъ престольнôмъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ день поклоненія честнымъ веригамъ святого и всехвальнаго Апостола Петра 16 (28) Сѣчня 1898.

От Еп. Ординаріята.

КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Инструкція взглядомъ спорядженя фасіи до податку особисто-доходов.

Пôсля уставы о податкахъ особистыхъ зъ д. 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н. 220) увôльненй суть ôтъ податку особисто-доходового всѣ тй особы, котрыхъ рôчный дохôдъ не перевысшае квоты 600 зл. а. в. — всѣ иннй але, т. є. тіи, котрыхъ дохôдъ перевысшае 600 зр. а. в. маютъ платити податокъ особисто-доходовый. — Пôсля приписôвъ выконавчихъ зъ д. 24. Цвѣтня 1897 (В. з. д. Н. 108) мусятъ всѣ тіи, котрй маютъ бôльше рôчного доходу якъ 1000 зр. а. в. предкладати щороку фасію въ означенôмъ податковою властію речинци, хотя бы до предложеня тойже фасіи изъ стороны податковои власти и не були взыванй; — всѣ прочй же т. є. тіи, котрй маютъ бôльше доходу якъ 600 зр. а. в., але не бôльше якъ 1000 зр. а. в., обовязанй предложити тую фасію тôлько тогды, коли до предложеня тойже изъ стороны власти податковои або предсѣдателя комисіи выразно завôзванй зôстанутъ. — Що до речинця предложеня фасіи на р. 1898, то речинецъ той вызначеный ц. к. краєвою скарбовою Дирекціею до включно 31. Сѣчня н. ст. с. р., а продовженый до 15. Лютого 1898, а протоє маютъ въ тôмъ речинци свою фасію предложити всѣ тіи, котрй рôчного доходу маютъ надъ 1000 зр. а. в., а тымъ самымъ обовязанй суть безъусловно до предложеня тои фасіи; — всѣ прочй же, котрй тôлько на завôзванє фасію тую предложити обовязанй суть, маютъ тую фасію предложити въ тôмъ речинци, якій въ завôзваню буде вызначеный.

До доходу контрибуента, котрый предстоитъ господарству домовому мае ся въ фасіи дочислити и дохôдъ его домашныхъ (съ выняткомъ слугъ), або сказавши иннымы словами: оподаткованю пôдлягае цѣла сума доходôвъ головы родины, его жены и домашныхъ (съ выняткомъ слугъ). Яко домашнй але т. є. належачй до одного господарства домового, уважаютъ ся: жена, дальше ôтъ контрибуента удержуванй родичѣ, дѣти и внуки, якъ такожъ пасербы, выхованцѣ, родичѣ жены, мужь доньокъ и жены сынôвъ, а им. малолѣтнй дѣти, або внуки, даже и тогды, коли въ цѣли выхованя, побираня наукъ, або зъ инныхъ подôбныхъ причинъ часово поза домомъ суть умѣщенй. — Яко ôтъ головы дому заосмотруванй маютъ вказанй тутъ члены родины уважати ся тогды, коли позôстаютъ пôдъ ôтцѣвскою властію тои головы, або побираютъ ôтъ неи удержанє. Протоє участь повнолѣтныхъ дѣтей, внукôвъ, зятѣвъ, якъ такожъ родичѣвъ, дѣдовства и тестѣвъ въ мешканю и столѣ господарства домового не уважає ся за заосмотруванє черезъ голову дому тогды, коли за тую платитъ ся головѣ дому ôтповѣдне вынагородженє.

Такъ примѣромъ, коли Священникъ мавъ доходу зъ грунту ерекціонального 300 зр., зъ касы побиравъ 200 зр., додатку конгруального, зъ доходôвъ епитрахильныхъ мавъ 15 зр., а жена его мала зъ 20 моргôвъ власного грунту чистого доходу 80 зр , донька же єсть учителькою и яко така побирала въ послѣднôмъ роцѣ 210 зр. пенсіи, але мешкає въ домѣ родичѣвъ и єсть на ихъ удержаню, а малолѣтный сынъ учащаючій до школъ побиравъ стипендію въ квотѣ 100 зр., — то мае ôнъ всѣ тіи доходы въ своей фасіи выказати и буде платити особисто-доходовый податокъ ôтъ сумы тыхъ всѣхъ доходôвъ т. є. ôтъ доходу 905 зр. а. в.,—єсли (якъ дальше скаже ся) не мае бôльше дѣтей, не асекуруе ся на житє не мае довгôвъ, ôтъ котрыхъ платив бы проценты и т. п. —

Такъ отже платитъ ся податокъ особисто-доходовый ôтъ всякого доходу, безъ взгляду на тоє, чи той дохôдъ оподаткованый уже якимъ податкомъ чи нѣ,—

платитъ ся отже ôтъ доходу зъ грунту, зъ дому, зъ промыслу и ремесла, зъ капиталôвъ, зъ побираной платнѣ, зарôбку и зъ всякого инного жерела.

Устава дѣлитъ доходы на сталй и нестали; — до сталыхъ доходôвъ зачисляє: платню (конгруу), чиншь за выарендованый грунтъ, купоны ôтъ паперôвъ вартостныхъ и т. д. — до несталыхъ доходôвъ зачисляє: дохôдъ зъ грунту, зъ ремесла, торговлѣ, дохôдъ лѣкаря и т. п.

Сталй доходы маютъ фасіоновати ся (и пôдлягаютъ податкови) въ тôй высотѣ, яку осягнули въ послѣднôмъ роцѣ, — а несталй доходы зъ грунту и домôвъ маютъ фасіоновати ся на р. 1898 пôсля пересѣчного стану зъ лѣтъ 1896 и 1897, а на будуче пôсля пересѣчного стану зъ трехъ послѣдныхъ лѣтъ — несталй же доходы зъ инныхъ жерелъ маютъ фасіоновати ся на р. 1898 пôсля стану въ року 1897, — на р. 1899 пôсля пересѣчного стану зъ лѣтъ 1897 и 1898, — а на будуче пôсля пересѣчного стану зъ трехъ послѣдныхъ лѣтъ.

Отъ доходу можна ôттягнути:

1) На уплачуванє премій асекураційныхъ за убезпеченє контрибуента на случай смерти або дожитя що найбôльше квоту 100 зл. а. в., а коли такожь жена и дѣти контрибуента суть убезпеченй, то можна на уплату тыхъ всѣхъ премій ôттягнути ôтъ доходу що найбôльше 200 зл. а. в. рôчно; — такожь можна ôттягнути ôтъ доходу всѣ оплачуванй преміи асекураційнй за убезпеченє ôтъ всякихъ шкôдъ; а преміи тіи асекураційнй належитъ обчисляти пôсля вымѣру зъ року попереджаючого рôкъ податковый але съ потрученємъ зворотôвъ убезпеченому выплаченыхъ або дописаныхъ. Въ фасіи але належитъ подати окрôмъ квоты преміи асекураційнои такожь и товариство асекураційне и н-ръ полѣцы, а на жаданє має контрибуентъ зложити полѣцу и послѣдный квитъ на уплачену премію.

2) до потрученя зъ доходу квалификуютъ ся такожь вплаты до касъ вдôвъ и сирôтъ,

3) ôтсотки ôтъ затягненыхъ а вѣродостойно доказаныхъ довгôвъ, можна ôттягнути ôтъ доходу (но тôлько ôтсотки а не сплаты капиталу), но треба при тôмъ въ фасіи вымѣнити вѣрителя и подати мѣстце его замешканя, а на жаданє показати и довжнй документа,

3) если голова господарства домового, котрои дохôдъ не перевысшає квоты 2000 зл. а. в., має до заосмотруваня окрôмъ своеи жены бôльше якъ двохъ членôвъ родины не побираючихъ особного власного доходу, въ такôмъ случаю зъ доходу головы господарства домового потручує ся одну двайцяту часть на каждого того рода члена родины понадъ число высше означене. — Притôмъ безъ взгляду на высокость потрученя, стопа податкова повинна всегда бути обниженою що наименше о оденъ степенъ.

То сутъ головнй приписы взглядомъ особисто-доходового податку обовязучй всѣхъ.

Спеціяльна же инструкція для ВЧ. Духовеньства мѣстить ся въ слѣдуючôмъ:

1. Зôзнанє доходу (фасію) до податку особисто-доходового можна внести на письмѣ на приписанôмъ формулярѣ. А. або подати устно до протоколу.

2. Формуляръ печатаный А. до спорядженя фасіи податку особисто-доходового можна дôстати безплатно (въ рускôмъ языцѣ) въ каждôмъ ц. к. Старовствѣ, а въ Львовѣ въ ц. к. Администраціи податковôй.

3. Фасію тую має ся внести до дотычного ц. к. Староства, а въ Львовѣ

до ц. к. Администраціи податковои; при чôмъ примѣчає ся, що вносячій особисто фасію маютъ право жадати потвердженя внесеня тоиже, — для посылаючихъ же тую фасію почтою (а пôслати можна тôлько яко приватну посылку) пожеланымъ булобъ, пôслати тую же для всякои певности за рецеписемъ зворотнымъ.

4. Що до речинця вношеня фасіи то якъ высше сказано, маютъ тіи, котрій до предложеня тои фасіи безъусловно суть обовязаній, т. є. котрыхъ доходъ перевысшає квоту 1000 зл. — внести фасію найдальше до включно 15. Лютого с. р. — прочій же, котрій тôлько на завôзванє обовязаній фасію предложити можутъ вправдѣ фасію до 15. Лютого с. р. включно предложити, въ котрôмъ то случаю, мали бы право бути выбраными до комисіи податковои, — однакъ обовязаній суть предложити тую фасію доперва на выразне завôзванє дотычнои власти и въ речинци въ тôмъ вôзваню означенôмъ; — вправдѣ приписаного речинця повиненъ кождый строго держати ся однакъ наложенє кары на недодержанє речинця завôзваныхъ выразно до предложеня фасіи, може наступити доперва по попереднôмъ загроженю тои кары.

5. Фасія и залучники суть вôльнй ôтъ всякои належитости стемплевои.

6. Доходъ зъ грунту мае ся подати фактичный, а не катасральный (якъ въ фасіи конгруальнôй). Доходъ фактичный зъ грунту на р, 1898 мае ся фасіоновати въ высотѣ пересѣчнои квоты чистого доходу зъ двохъ послѣдныхъ лѣтъ; отже въ поперечной рубрицѣ несталыхъ доходôвъ, назначенôй числомъ 2, мае ся подати сумаричну квоту чистого доходу зъ року 1896, въ рубрицѣ же ч. 4 квоту пересѣчного доходу зъ тыхъ двохъ вослѣдныхъ лѣтъ; — поясненъ же въ якій спосôбъ выраховано сумаричнй квоты чистого доходу зъ лѣтъ 1896 и 1897 або наведенє доходôвъ зъ господарства рôльного и выдаткôвъ того же можна умѣстити на вôльнôмъ мѣсци стороны 3-ои и 4-ои фасіи.

Щобы знати, якъ выраховати квоту чистого доходу зъ кождого року, подаютъ ся тутъ приписы, що мае ся вчисляти до доходôвъ, а що до выдаткôвъ господарскихъ, а им.:

До доходôвъ мае ся вчисляти:

а) цѣну одержану за всѣ плоды спроданй зъ всѣхъ галузей господарства,

б) вартôсть грошеву всѣхъ плодôвъ спотребованыхъ на потребы домовй посѣдателя (уживаючою грунтъ), на утриманє членôвъ єго родины, якъ такожь слугъ удержуваныхъ до особистои услуги (а не до господарства рôльного) и на утриманє коней уживаныхъ выключно до выѣзду, а не и до господарки; вартôсть плодôвъ спотребованыхъ въ предпріємствѣ рôльничôмъ, а не въ господарствѣ домовôмъ, примѣромъ спотребованои паши власнои продукціи, не треба зачисляти ани до приходу, ани до выдатку.

До выдаткôвъ можна зачислити:

а) утриманє инвентара господарского живого и мертвого,

б) убезпеченє инвентара живого и мертвого, запасôвъ плодôвъ господарскихъ, якъ такожь плодôвъ полевыхъ и огородовыхъ еще не зôбраныхъ, ôтъ огню, градобитя и инныхъ елементарныхъ нещасть, (знарядôвъ господарства домового обеспеченє можна такожь почислити до выдаткôвъ, але не господарчихъ, а тôлько особно вычисленыхъ),

в) опалюванє и освѣтлюванє льокальностей господарскихъ, но не льокальностей въ господарствѣ домовôмъ уживаныхъ,

г) насѣнє, щепы, пашу, плоды сировй, котрй докупленй зôстали на потребы предпріємства господарчого,

д) пенсіи и платы для слугъ держаныхъ до працѣ въ предпріємствѣ господарчо̂мъ (не до господарства домового, або до услуги особистои) и кошта ихъ выживленя,

е) податокъ грунтовый єсли Правительство не асигнує єго священнику то є, не враховує єму въ фасіи до выдатко̂въ, а то̂лько каже оплачувати зъ надвыжки доходо̂въ,

Въ разѣ вынайммленя грунту має ся подати квота побираного за той грунтъ ро̂чного чиншу.

7. Варто̂сть льокальну помешканя (съ потрученємъ льокалю канцелярійного, потребного до урядованя) має ся также умѣстити въ фасіи при рубрицѣ Б. зъ будынко̂въ.

8. Дальше належитъ умѣстити въ фасіи при рубрицѣ: „Дохо̂дъ зъ плагъ службовыхъ....“ квоту додатку конгруального, побираного зъ касы, особистый додатокъ, єсли побирає ся, и всякй ремунераціи побиранй чи то за катехитуру, чи за справованє уряду деканального и пр.

9. Въ то̂й само̂й рубрицѣ, що конгруа має ся вставити дохо̂дъ зъ правъ стулы (епитрахильный) и дохо̂дъ зъ фундацій мшальныхъ, при чо̂мъ наводитъ ся, що доходы епитрахильнй и доходы фундацій мшальныхъ маютъ ся умѣщати (фасіоновати) въ то̂й высотѣ, въ яко̂й тіи же в. ц. к. Намѣстництво въ адюстовано̂й фасіи приняло, т. є. доходы епитрахильнй фасіонуютъ ся по̂сля патенту Іосифиньского въ то̂й высотѣ, въ яко̂й фасіоновано тіи же до послѣднои фасіи, доходы же Службъ Б. фундаційныхъ не врахованыхъ въ конгруу, маютъ фасіоновати ся въ то̂й высотѣ, въ яко̂й побираютъ ся. — Тутъ примѣчає ся, що по̂сля уставы не можутъ власти податковй, въ цѣли оцѣненя доходо̂въ священника зъ єго функцій духовныхъ и службовыхъ, уживати до звѣдуваня и провѣруваня поодинокихъ осо̂бъ но маютъ въ то̂мъ взглядѣ засягнути гадки ц. к. краєвои власти политичнои въ порозумѣню съ властію церковною.

10. Въ рубрицѣ фасіи надписанои: „Зъ маєтку въ капиталахъ“ належитъ умѣстити о̂тсотки побиранй зъ ефекто̂въ богослужебныхъ фундацій, выкупна правъ сервитутовыхъ, якъ и зъ инныхъ такъ до парохіи належачихъ якъ и власныхъ приватныхъ ефекто̂въ и капитало̂въ.

11. Що до побранои въ послѣдно̂мъ роцѣ одноразовои запомоги, то не треба тои же квоты запомоговои въ рубрицѣ доходо̂въ умѣщати, однакъ для всякои певности, належитъ тую квоту навести въ увазѣ на во̂льно̂мъ мѣсци третои або четвертои стороны фасіи съ примѣчаніємъ, що квоты тои не враховано въ рубрику доходо̂въ, понеже по̂сля § 159 уст. зъ 25/10 1896 (В. з. д. Ч. 220) тая квота не повинна бы враховувати ся въ дохо̂дъ.

12. Таксы номинаційнй за полученй посады душпастырскй, заплаченй въ послѣдно̂мъ роцѣ, якъ также выдатки на штемплѣ до квито̂въ пенсійныхъ, можна о̂ттягнути о̂тъ доходу, а тоє о̂ттягненє на во̂льно̂й сторонѣ фасіи пояснити.

Тутъ примѣчає ся также, що при оподаткованю контрибуенто̂въ, котрыхъ дохо̂дъ не перевысшає квоты 5.000 зл. а. в., есть дозволенє увзгляднєнє особенныхъ о̂тношень утрудняючихъ плачене податко̂въ и що во̂льно имъ знижити стопу податкову о 3 степени, а за утрудняючй причины уважаютъ ся: 1) надмѣрнй тягарѣ зъ поводу удержаня и выховуваня дѣтей, примѣромъ глухихъ, слѣпыхъ, калѣкъ, выховуючихъ ся поза домомъ; 2) обовязокъ удержуваня бѣдныхъ кревныхъ

3) тягарѣ зъ поводу довгои хоробы; 4) задовженя; 5) особеннй елементарнй нещастя. Где бы отже заходила котра зъ тыхъ причинъ, може контрибуентъ навести ю въ фасіи на вôльнôмъ мѣсци и просити изъ взгляду на тую причину о знижене стопы процентовои.

Въ фасіи належитъ доходъ совѣстно и правдиво подати а то тымъ бôльше, що податокъ особисто-доходовый не высокій и буде увôльненый отъ всякихъ додаткôвъ, а кары за затаєнє або неправдиве зôзнанє доходу сутъ великй такъ якъ доходятъ до высоты 6—9 разовои квоты, на страту котрои скарбъ зôставъ нараженый.

Податокъ особисто-доходовый выноситъ рôчно ôтъ доходу:

1. степень ôтъ бôльше якъ									
		600	зл.	до включно	625	зл.	3·60	зл.
2.	ôтъ	625	„	„ „	650	„	4·00	„
3.	„	650	„	„ „	675	„	4·40	„
4.	„	675	„	„ „	700	„	4·80	„
5.	„	700	„	„ „	750	„	5·40	„
6.	„	750	„	„ „	800	„	6·00	„
7.	„	800	„	„ „	850	„	6·80	„
8.	„	850	„	„ „	900	„	7·60	„
9.	„	900	„	„ „	950	„	8·40	„
10.	„	950	„	„ „	1000	„	9·20	„
11.	„	1000	„	„ „	1100	„	10·00	„
12.	„	1100	„	„ „	1200	„	12·00	„

. . . .

и т. п.

Податокъ особисто-доходовый вымѣрює комисія шацункова зложена зъ половины членôвъ выбраныхъ Министерствомъ а половины членôвъ выбраныхъ контрибуентами.

Противъ выхрахованя податку особисто-доходового вôльно внести рекурсъ въ речинци 30-ти дней ôтъ дня полученя наказу платничого на руки тои власти, ôтъ котрои наказъ получено, до краєвои комисіи апеляційнои, но рекурсъ не встримує стягненя податку, — противъ вымѣреня кары грошевои вôльный єсть рекурсъ въ притягу 8 дней посредствомъ кару вымѣрившои власти до высшои инстанціи.

Податокъ особисто-доходовый оплачує ся въ ратахъ пôврôчныхъ дня 1. Червця и 1. Студня.

Тоє подає ся до вѣдомости ВЧ. Священьства.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 71.

Знесенє ôтправы Службъ Бож. фонда рел. за „Якова Людвика.“

Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Митрополича Консисторія Львôвска зъ 27. Студня 1897 Ч. 10649, завѣдомляє що, получивши въ дорозѣ урядовой зъ Львôвского краєвого архива одписы двохъ грамотъ „Якова Людвика“ королевича польского, выданыхъ въ р. 1735, 22. Липня и въ р. 1736, 12. Марта, зъ котрыхъ послѣдна тепер найдена, несповна въ рôкъ послѣ первои выдана и до актôвъ судовыхъ внесена, одкликує всѣ новѝ привилеѣ въ добрахъ Якова Людвика королевича польского, сына короля Іоанна III. Собѣского для всѣхъ парохій давныхъ округôвъ Золочôвского, Тернопôльского и Жолкôвского наданѝ съ обовязкомъ отправы що мѣсяця однои службы Божои за своихъ предшественникôвъ и за себе, выказує наглядно, що обовязокъ служеня тыхъ службъ Божихъ не существовавъ и теперь не существує.

Прото Всесвѣтлѣйшій и Высокопреосвященый Митрополичій Ординаріятъ для своєй Архідієцезии знѣсъ сей обовязокъ, а именно зъ причины повысше наведенои и (ôдкликанои самымъ фундаторомъ наданыхъ привилеѣвъ отже и обовязкôвъ за тіи) и тому що „хочь бы зъ якои причины тая друга грамота неважна була, то такои якъ видитъ ся, тамта перва грамота не вôйшла въ житє и вже задавнила ся; ... и врештѣ 2) будь — що будь взглядомъ важности первои грамоты, всегда ôтправа тая не належить до фонда религійного але въ данôмъ разѣ належала бы до дотычнихъ парохій“, (зри Вѣдомости Архієпарх. Львôвск. Ч. 99 зъ р. 1897).

Въ слѣдъ за тымъ розпоряджає ся слѣдующе: всѣ Всч. Душпастырѣ, котрымъ доси придѣленѝ були зъ фонда религійного (звычайно на 3 роки) св. Літургіи за „Якова Людвика королевича польского“ маютъ на дальше залишити уже тую одправу, а въ р. 1898 маютъ вмѣсто неи служити въ тôмъ самôмъ числѣ читанѝ Літургіи на интенцію всѣхъ въ Епархіи Перемыской по конецъ року 1897 зайшовшихъ рестанцій Службъ Божихъ фонда религійного, тіи Літургіи въ звычайный способъ въ протоколъ записати и выказы заразъ по скôнченой ôдправѣ а найдальше до тыждня по скôнченôмъ роцѣ черезъ Всч. Урядъ декан. Еп. Консисторіи предложити.

Розумѣє ся се не ино о рестанціяхъ котрѝ въ р. 1897 зайшли, але о всѣхъ рестанціяхъ, котрѝ ôдъ самого початку одправы Службъ Божихъ фондовыхъ ажь до кôнця р. 1897 залягали и доси еще особно не зôстали доповненѝ.

Коли же въ многихъ парохіяхъ окрôмъ Літургій за Якова Людвика суть призначенѝ также св. Літургіи за иншихъ фундаторôвъ або иншѝ особы (звычайно на вѣчнôсть) то тіи послѣднѝ службы Божѝ маютъ всегда такъ якъ доси одправлятися.

Можлива рѣчь, що на вѣчнôсть наданѝ Літургіи за Якова Людвика въ гдеякихъ парохіяхъ основуютъ ся на окремой якой фондаціи до дотычного мѣстця (парохіи) привязаной, не на повысше покликаной а послѣ Фундаторомъ знесеной грамотѣ; поручає ся прото тымъ Всч. О. парохамъ котрымъ наданѝ були св. Літургіи на вѣчнôсть за Якова Людвика, пересмотрити поновно всѣ старѝ акты, и выслѣдъ того доходженя якій нибудь окажесь, въ протягу 3 мѣсяцѣвъ Еписк. Консисторіи донести; тымчасомъ же служити тіи службы Божіи такъ якъ наданѝ були.

От Еп. Консисторіи,

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 4. Ч. 144.

Проповѣди праздничнй О. Д-ра І. Бартошевского.

Литература наша проповѣднича збогатила ся знову важнымъ, и дуже хосеннымъ и пожаданымъ для Вся. Отцѣвъ Душпастырôвъ трудомъ Всесв. О. Д-ра Іоана Бартошевского почетного крилошанина Митропол. Капитулы публичного звыч. професора пастирск. Богословія въ ц. к. Львôвскôмъ Всеучилищи: именно же книжкою на 266 сторонахъ содержачою 29 наукъ церковныхъ „Проповѣди Праздничнй для сельского народа". Пôдручникъ той для Всч. О. Душпастырôвъ, задля основного а приступного выкладу розличныхъ правдъ вѣры и норовстенности на всѣ праздники року, поручає ся Всч. О. Душпастырямъ. — Получити можна за 2 зл. въ книгарни Ставропигійск. Інститута або у Всев. Автора (Львôвъ Хорущина Ч. 18).

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Сѣчня 1898.

Ч. 5. Ч. 201.

О Фіхтенвальдѣ обманьчику.

Всч. О. Іосифъ Федоновичь парохъ въ Крупци просить о оголошенє слѣдуючого: 1) Благодареніє Всч. О. Декану Потелицкому и преч. собратіямъ дек., за зложену въ часѣ соборчика дек. 7. XII. жертву (15 коронъ) на будуючу ся Церковъ въ Крупци.

2) Священики изъ Ярославля, Потелича, Белза и Куликова относятъ ся до мене съ письмами, що якійсь жидъ, Фіхтенвальдъ або Фіхтманъ въ намѣреню выкрещеня ся, зголошує ся у тыхъ священикôвъ жадаючи, щобы выорудували у мене для него часть мнимого довгу. Я совершенно того жида не знаю и жадныхъ зношеній съ такимъ не маю. — Щобы на будучнôсть остерегчи священикôвъ отъ подобного обманьства, а тымъ самымъ ощадити непотрѣбну кореспонденцію, обнародовляю тую справу съ совѣтомъ, щобы въ подобныхъ случаяхъ священики мѣсто дотеперѣшнои дороги, скеровали ся до ц. к. жандармеріи.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Сѣчня 1898.

Ч. 6. Ч. 5612/97.

О устроюваню міссій дух.

Симъ удѣляєся до вѣдомости, що якъ въ р. 1896, такъ и въ р. 1897 були зъ поводу продовженого 300 лѣтного Ювилея Уніи Берестеньской въ епархіи дух. мисіи устроюванй, именно: въ Болестрашичехъ, Ясеници Замковой, Верхратѣ, Стоянцяхъ, Кривцѣ, Головецку горѣшнôмъ, Цариньскôмъ, Высоцку выжнôмъ, Даховѣ и Зубковѣ. Проєктована мисія въ Тучапахъ коло Радымна ôтбуде ся ажь на весну 1898 року. Въ порôвнаню до минувшого року, въ которôмъ устроєно миссіи съ 20 мѣсцевостяхъ, оказуєся, що р. 1897 такъ по причинѣ неуроджаю и дуже

стисненыхъ матеріяльныхъ ôтношеній нашого народу, якъ и зъ причины сорозмѣрно малой квоты 200 зл. выс. Выдѣломъ краєвымъ на цѣли миссійнû призначеной миссіи не можна було въ бôльше мѣстцяхъ урядити.

Ôтсылаючи до тут. обѣжника зъ дня 8. Студня 1896 Ч. 5917 (Зри Вѣстникъ зъ р. 1896 стор. 119) надѣємъ ся, що въ р. 1898 число миссій если нè потроитъся, то принаймѣй подвоитъ ся.

Въ той цѣли поручаєся вчасно дѣлати потрѣбнû приготовленя на мѣсяць Май до Жовтня 1898 и вчасно зголошувати ся сюда о запомоги зъ фондôвъ краєвыхъ, которû на р. 1898 вѣдай въ бôльшой квотѣ выс. Выдѣломъ краєвымъ на тутешне вставленеся призначенû будуть.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 26. Грудня 1897.

Ч. 279.

Ôтпусты до Всеночного, Акафистôвъ и Параклиса на 10 лѣтъ наданû.

Ч. 7.

Удѣляє ся Всч. Клирови рескриптъ св. Конгрегаціи Пропаганды съ надаными до Всеночного, Акафистôвъ и Параклиса на 10 лѣтъ ôтпустами Ex Audientia SSmi diei 9. Decembris 1897.

SSmus D N. Leo d. p. Papa XIII, referente me subscripto S. C. de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis Secretario, Emi P. D. Archiepiscopi Leopolien. Ruthenorum ac Metropolitae Halicien., preces benigne excipiens Indulgentias jam per Rescriptum diei 28. Aprilis anni 1874 concessas, ad aliud decennium prorogare dignatus est, nempe Indulgentiam tercentorum annorum a fidelibus sui ritus unoquoque die lucrandam, qui devote officio, quod Lucernarium appelant, interfuerint; aliam pariter Indulgentiam tercentorum annorum semel in die lucrandum pro devota recitatione in ritu graeco-rutheno peragenda earum precum, quae appellantur Akathistis; ac denique Indulgentiam biscentum annorum semel pariter in die lucrandam ab iis fidelibus qui officio, quod Paraklisis nomine venit, devote interfuerint, quae omnes Indulgentiae animabus i Purgatorio detentis per modum suffragii applicari poterunt. In evulgandis vero praedictis Indulgentiis, E. P. D. Orator exprimere debebit eas a Sumno Pontifice concessas fuisse. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus dictae S. C. die ac anno uti supra.

(L. S.) ***Aloisius Veccia Secrius.***

Звертає ся увага на тоє, щô ôтпустъ наданый до Всеночного и Молебна за побожне присутстіє, а до Акафиста (якогонебудь) за побожне ôтчитанье — розумѣє ся надъобовязкове, бо черезъ обовязковû дѣла пôсля загального правила ôтпустôвъ позысковати не можна.

Предлежаче надане має ся въ найблизшу недѣлю або свято народови оголосити. И при сей способности взываютъ ся ВЧ. Душпастырѣ, щобы поновили обученє народа о ôтпустахъ взагалѣ, для себе и для померших, пôсля (Вѣстника Епарх. зъ р. 1896 ч. IV ст. 18 и ч. VI. ст. 43.); и щобы въ особенности заохочували ихъ до побожного присутсвія на Всеночнôмъ и Молебни (им. если где той же во всѣхъ дняхъ мѣсяця Мая ôтправляє ся), а умѣючихъ читати такожь до по-

божного отчитованя Акафиста зъ молитвословôвъ, им. въ недѣлѣ и свята, въ цѣли позысканя сихъ великихъ отпустôвъ.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 8. Ч. 624.

О Реколекціяхъ дух.

Реколекціи духовні для Священикôвъ уряджені будутъ въ Монастири ОО. Василіянъ въ Добромили почавши отъ понедѣлка дня 21. н. ст. Лютого с. р. вечеромъ (по недѣли Мясопустной) до четверга 24. Лют. вечерь. Условія тіи самі що и минувшого року (зри Вѣстникъ 1897 ч. П. ст. 16.): Всечестнѣйшій Отець Настоятель дає 4 інтенціи богослужебні.

Взыває ся прото Всч. Духовеньство, въ власнôмъ єго духовнôмъ интересѣ користати якъ найчисленнѣйше въ душеспасительныхъ упряжненяхъ, и о приѣздѣ завчасно писемно завѣдомити Всч. Отця Настоятеля Монастиря.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 31. Сѣчня 1898.

Ч. 9. Ч. 6384/97.

Станъ касы вд. сир. фонда за часъ отъ 1—30 листоп. 1897.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 26 грудня 1897. Ч. 369 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА

за часъ ôдъ 1. до 30. Листопада 1897.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готовка злр.	кр.	цѣнні паперы злр.	кр.	Розходъ	Готовка злр.	кр.	цѣнні паперы злр.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня	71	29	161415	—					
2. Осѣдачъ Николай	80	—	—	—					
3. Жертва зôбрана о. Іоанномъ Мышковскимъ, зоберателемъ жертвъ въ деканатѣ Дукляньскимъ .	19	—	—	—		—	—	—	—
4. Бенцѣнъ Андрей .	35	—	—	—					
5. Жертва о. Генрика Поляньского .	3	80	—	—					
всего	209	09	161415	—					
розхôдъ	—	—	—	—					
Остає въ касѣ	209	09	161415	—					

II. Въ Общо рольн. кредит. Заведенію 4.500 злр.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня . .	560	52			
2. Осѣдачъ Николай	20	—			
3. Гура Даміянъ	—	20			
4. Лещишакъ Никифоръ . .	79	50			
всего .	660	22			
розхôдъ .	—	—			
Остає въ касѣ .	660	22			

Б) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня . .	1049	80	Передaтки получили:		
2. Демянчикъ Іоаннъ . . .	10	—	1. Ропицка Минодора . . .	30	—
3. Деканатъ Бирчаньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Прислопскій Ромадъ, Гудзьо Діонизій, Бѣрецкій Іоаннъ, Жарскій Іоаннъ, Баньковскій Антоній, Вербицкій Георгій, Журавецкій Григ., Копыстяньскій Ант., Созаньскій Володисл., Желеховскій Александръ.	100	—	2. Парыловичь Апольонія .	30	—
			3. Гаповичь Юстина . . .	12	—
			4. Сироты Исайчики . . .	30	—
			5. Сир. Поляньска Людвика .	5	—
			6. Крыницка Марія . . .	20	—
			7. Лукашевичь Теофиля . .	40	—
			8. Ганчаковска Мелянія . .	50	—
			9. Кордасевичь Олисипія . .	20	—
			10. Ваць Мальвина	5	—
			11. Будзыновска Стефанія . .	40	—
4. Лысякъ Володимиръ . . .	10	—	всего	282	—
5. Деканатъ Ярославскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Грицикевичь Іоаннъ, Пасѣчиньскій Романъ, Кмицикевичь Стеф., Подолиньскій Фил., Добряньскій Кипріянъ, Матюкъ Антоній, Шумелда Іоаннъ, Лебедовичь Алекс., Гомза Іоаннъ, Нейдухъ Іоаннъ, Годованьскій Петро, Пирожокъ Кир., Сприсъ Григ., Хотинецкій Іоаннъ, Лехицкій Теодозій, Крушиньскій Романъ и Добряньскій Кипрянъ за 1896 р.	170	—			

Приходъ	Готôвкою зл.	кр.	Розходъ	Готôвкою зл.	кр.
6. Деканатъ Мушиньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Черлюнчакевичь Миронъ, Сенета Іоаннъ, Качмарчикъ Теофиль, Сандовичь Петръ, Мохнацкій Игнат., Константиновичь Констант., Гукевичь Алексей, Париловичь Іоаннъ, Билиньскій Николай, Чирняньскій Іоаннъ, Кордасевичь Романъ, Мохнацкій Іосифъ, Вислоцкій Игнатій, Венгриновичь Емиліянъ, Вандзилякъ Кон., Мохнацкій Діонизій, Козловскій Волод., Цепиньскій Петръ, Прислопскій Іоаннъ, Мохнацкій Волод., Дуркотъ Іоаннъ; по 14 зл. зложили Всч. ОО. Железтовскій Михаилъ, Дуркотъ Іоаннъ Хроз. (старшій), Копыстяньскій Григ., Поляньскій Софронъ, Константиновичь Антоній, Рынявецъ Игнатій.	294	—			
7. Осѣдачь Николай	20	—			
8. Деканатъ Дукляньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Вербицкій Мих., Мерена Іосифъ, Чеснокъ Зах., Чирняньскій Мир., Дуркотъ Юл., Давидовичь Ем., Дуркотъ Макс., Мышковскій Іоанъ., Феленчакъ Ник., Сѣлецкій Ал., Пирогъ Дан., Пастернакъ Іоанъ., Гнатышакъ Гавріилъ, —	130	—			
9. Деканатъ Комарняньскій . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Лазуркевичь Левъ, Туряньскій Лука, Савицкій Андрей, Каламунецкій Илія, Заградникъ Людвикъ, Ковальскій Ант., Косоноцкій Яковъ, Онишкевичь Стеф., Царевичь Герваз., — Гнатышакъ Корн. 10зл. 50кр. Прухницкій Анд. 20 зл. 50кр.	190	—			

Приходъ	Готôвкою		Розхôдъ	Готôвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Воляньскій 14 зл., Кульчицкій Келестинъ 55 зл.					
10. Сапрунъ Стефанъ . . .	10	—			
11. Кисѣльовскій Филемонъ .	20	—			
всего .	2003	80			
розхôдъ .	282	—			
Остає въ касѣ .	1721	80			

Повторенье:

Дня 30. листопада має бути въ касѣ:

1. Фондъ коренный готôвка	209 зл. 09 кр.,	цѣнни папери	161415 зл. — кр.
2. „ резервовый „	660 зл. 22 кр.,	„ „	— зл. — кр.
3. „ розпорядимый готôвка	1721 зл. 80 кр.,	„ „	— зл. — кр.
Всего готôвкою	2591 зл. 11 кр.,	ц. паперами	161415 зл. — кр.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ: . . . . 161.415 зл. — кр.

II) 1. на книж. щадницѣ Перем. Ч. 17124 на 1193 „ 64 „

2. „ „ „ „Вѣры“ „ 136 „ 919 „ 09 „

3. Готовыми грôшми . . . . . 478 „ 38 „

всего 2591 зл. 11 кр

III) Кромѣ того находитъ ся въ касѣ книжочка щад. „Вѣры“ Ч. 150 на 164 зл. 33 кр., за требники легований бл. п. Григоріємъ Шашкевичемъ.

М. Подолиньскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Копко
касієръ.

Т. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 29. Грудня 1897.

ХРОНИКА.

Орд. комисарями въ справахъ сервитутовыхъ именованй:

Ч. 5824. Преч. Чернецкій Василій деканъ на деканатъ Белскій.
„ 5911. Преч. Матковскій Михаилъ деканъ на деканатъ Горожаньскій.
„ 5912. Преч. Левъ Григорій завѣдатель деканата на деканатъ Судововишеньскій.
„ 5913. Преч. Ясеницкій Михаилъ завѣдатель деканата на деканатъ Лѣскій.

Презенты получили:

Ч. 5638. О. Чайковскій Алекс. на парохію Передѣльниця деканата Добромильского.
„ 6776. „ Подолиньскій Філемонъ на Райтаревичи деканата Мостиского.
„ 5851. „ Перчиньскій Петръ на Шандровецъ деканата Затварницкого.
„ 6332. „ Скроцкій Михаилъ на Михалевичи деканата Комарняньского.
„ 6348. „ Кокотайло Василій на Туринку деканата Жовкôвского.
„ 6373. „ Дуцько Іоаннъ па Белзецъ деканата Потелицкого.
„ 77. „ Созаньскій Влад. на Летню деканата Дрогобыцкого.
„ 77. „ Брилиньскій Іоаннъ на Пискоровичи деканата Ярославского.
„ 29. „ Лисикевичь Іоаннъ на Гвоздецъ деканата Жукотыньского.

До каноничнои институціи завôзванй:

Ч. 5927. О. Голіянъ Іоаннъ на Тройцю деканата Добромильского.
„ 6262. „ Подолиньскій Филемонъ на Райтаревичи деканата Мостиского.

Каноничну институцію получили:

Ч. 5759. О. Кисѣльовскій Филемонъ на Крампну деканата Дукляньского.
„ 5920. „ Крайчикъ Илія на Будининъ деканата Белского.
„ 5936. „ Мохнацкій Игнатій на Войкову деканата Мушиньского.
„ 5974. „ Дуркотъ Іоаннъ на Рыхвальдъ деканата Бѣцкого.
„ 6065. „ Федевъ Константиъ на Шумячь деканата Высочаньского.
„ 6101. „ Хомицкій Волод. на Даліову деканата Яслиского.
„ 6462. „ Хилякъ Петръ на Миликъ деканата Мушиньского.
„ 69. „ Гнатышакъ Гавриїлъ на Крыницю деканата Мушиньского.
„ 368. „ Чеховичь Володимирь на Батятычи деканата Жовкôвского.
„ 475. „ Брунецъ Алексей на Хлѣвчаны даканата Угнôвского.

Завѣдательства получили:

Ч. 5789. О. Чирняньскій Миронъ въ Новици деканата Бѣцкого.

Ч. 5727. О. Марковъ Іоаннъ въ Смôльнику деканата Яслиского.
„ 5920. „ Ольшаньскій Іоаннъ въ Кунинськой Воли деканата Жовкôвского.
„ 6316. „ Тустановскій Льонгинъ въ Дворцяхъ деканата Угнôвского.
„ 5921. „ Вандзиликъ Константинъ въ Избахъ деканата Мушиньского.
„ 6462. „ Дутковскій Казимиръ въ Близянцѣ деканата Коросняньского.
„ 6451. „ Матвіясъ Іоаннъ въ Яструбичахъ деканата Сокальского.
„ 69. „ Кордасевичь Романъ въ Чорнôмъ деканата Дукляньского.
„ 470. „ Миколайчукъ Мартинъ въ Куличковѣ деканата Белского.
„ 6383. „ Клачиньскій Антоній въ Любичи деканата Потелицкого.

Сотрудництва получили:

Ч. 5813. О. Криницкій Антоній въ Ольхôвцяхъ деканата Ольховецкого.
„ 5212. „ Ступницкій Павелъ въ Селискахъ деканата Бирчаньского.
„ 5715. „ Максимовичь Іосифъ при катедральнои церкви въ Перемышли.
„ 6101. „ Дуркотъ Волод. самостоятельне въ Кальници деканата Ольховецкого.
„ Каламунецкій Петръ въ Коростнѣ деканата Устрицкого.
„ 366. „ Горницкій Волод. въ Доброгостовѣ деканата Дрогобыцкого.
„ 184. „ Хилякъ Антоній въ Стебнику деканата Дрогобыцкого.
„ 185. „ Кмицикевичь Волод. въ Рудѣ манастырской деканата Потелицкого.
„ 186. „ Демціо Михаилъ въ Ульгôвку деканата Угнôвского.
„ 187. „ Набакъ Левъ въ Варяжи деканата Варяжского.
„ 188. „ Телепъ Михаилъ въ Смолинѣ деканата Любачôвского.
„ 469. „ Антоневичь Маріянъ въ Самборѣ.

Именованй:

Ч. 5970. Преч. Гиссовскій Петръ парохъ въ Лѣскахъ, м. деканомъ Варяжскимъ.
„ 6283. „ Кручковскій Михаилъ парохъ въ Нагачовѣ II. орд. шкôль. комисаремъ для шкôлъ народ. деканата Яворôвского.
Ч. 6311. Преч. Щавиньскій Левъ парохъ въ Самборѣ орд. шкôль. комисаремъ до шкôлъ середнихъ и до ц. к. учительскои Семинаріи въ Самборѣ въ мѣстце уступившого изъ тои довжности Преч. Петра Плешкевича пароха въ Бабинѣ.

Отличія крылошаньскй получили:

Ч. 6013. Преч. Ясеницкій Кипріянъ парохъ въ Балигородѣ.
„ 5002. „ Волосяньскій Іоаннъ парохъ въ Терлѣ.

Въ пропозицію принятй:

Ч. 37. На парохію Олешицка Воля, дек. Олешицкого: 1. Сапрунъ Михаилъ, 2. Гумицкій Алекс., 3. Лучечко Петръ, 4. Сапрунъ Михаилъ.

Ч. 36. На парохію Теплицѣ, дек. Ярославского: 1. Ильницкій Влад., 2. Кмицикевичь Романъ, 3. Мацускій Левъ, 4. Насальскій Волод., 5. Дуркотъ Петръ (стар.), 6. Ухнятъ Димитрій, 7. Грицикевичь Іоаннъ, 8. Костекъ Іоаннъ, 9. Марковъ Іоаннъ, 10. Гинилевичь Волод., 11. Заремба Іосифъ, 12. Полошиновичь Левъ, 13. Матвіясъ Іоаннъ.

Ч. 40. На парохію Чорнорѣки дек. Коросняньского: Фецина Михаилъ,

Ч. 41. На парохію Лѣско дек. Лѣского: 1. Бирецкій Іоаннъ, 2. Туна Илярій, 3. Калиничь Максимъ, 4. Гумецкій Кор., 5. Чучкевичь Юліянъ.

Ч. 42. На парохію Старасôль, дек. Старосольского: 1. Турчмановичь Теофиль, 2. Василькевичь Григорій, 3. Гошовскій Вас., 4. Дашкевичь Іоаннъ, 5. Венгриновичь Антоній, 6. Гамерскій Іосифъ, 7. Мацускій Левъ, 8. Шемелякъ Леонидъ, 9. Грицикевичь Конст., 10. Барновичь Антоній.

Ч. 44. На парохію Добра, дек. Бирчаньского: 1. Гудзю Діонизій, 2. Титаръ Іоаннъ, 3. Шандровскій Іосифъ, 4. Ясеницкій Петръ.

Ч. 45. На парохію Дубровиця, дек. Ярославского: 1. Федевъ Іоаннъ, 2. Прокопъ Іоаннъ, 3. Матвіясъ Іоаннъ.

Ч. 46. На парохію Ганчова, дек. Бѣцкого: 1. Венгриновичь Ем., 2. Барновскій Захарія, 3. Билинскій Николай, 4. Хилякъ Димитрій, 5. Демянчикъ Іоаннъ 6. Дуркотъ Теодозій, 7. Титаръ Іоаннъ, 8. Дуркотъ Волод.

Ч. 48. На парохію Порудно, дек. Яворôвского: 1. Кузьмакъ Михаилъ, 2. Гичко Діонизій.

Ч. 49. На парохію Колодрубы, дек. Горожаньского: 1. Ольховый Волод., 2. Гамерскій Іосифъ, 3. Сапрунъ Теодоръ, 4. Грушкевичь Кор., 5. Мацускій Левъ, 6. Насальскій Волод., 7. Криницкій Іоаннъ, 8. Гумецкій Юліянъ.

Ч. 50. На парохію Ильникъ, дек. Высочаньского: 1. Ильницкій Влад., 2. Венгриновичь Антоній, 3. Морозъ Григорій, 4. Яворскій Алек., 5. Гинилевичь Волод. 6. Бачиньскій Волод., 7. Петровскій Михаилъ, 8. Нестеровичь Николай, 9. Чайковскій Антоній, 10. Тресневскій Михаилъ, 11. Кузьмакъ Михаилъ, 12. Гумецкій Алек., 13. Гичко Діонизій.

Ч. 51. На парохію Годынѣ, дек. Мостиского: 1. Дуркотъ Петръ (стар.), 2. Насальскій Волод., 3. Маковей Илія, 4. Слоньскій Антоній, 5. Габлиньскій Петръ, 6. Бованко Атан., 7. Фолисъ Антоній, 8. Виковичь Алекс. 9. Кмицикевичь Стефанъ, 10. Чучкевичь Юліянъ, 11. Косоноцкій Іоаннъ, 12. Ольшаньскій Іоаннъ.

Ч. 52. На парохію Боляновичи дек. Мостиского: 1. Рейнаровичь Іосифъ, 2. Липиньскій Іосифъ, 3. Насальскій Волод., 4. Волосяньскій Іоаннъ, 5. Маковей Илія, 6. Мисикъ Вас., 7. Борысъ Сімеонъ, 8. Полошиновичь Левъ, 9. Федевъ Іоаннъ, 10. Крушиньскій Теодоръ, 11. Макарь Антоній.

Ч. 53. На парохію Боратынъ дек. Белского: 1. Насальскій Волод., 2. Плешкевичь Іоаннъ, 3. Ляврецкій Вас., 4. Хоминьскій Евгеній, 5. Матвіясъ Іоаннъ 6. Фолисъ Антоній, 7. Брыкъ Алексей, 8. Ольшаньскій Іоаннъ.

Ч. 54. На парохію Ванькова дек. Лѣского: 1. Полошиновичь Юліянъ, 2. Липиньскій Іосифъ, 3. Ленчикъ Іосифъ, 4. Мисикъ Вас., 5. Чайковскій Антоній, 6. Чайковскій Романъ, 7. Титарь Іоаннъ, 8. Гермакъ Казимирь.

Ч. 57. На парохію Синявка дек. Любачôвского: 1. Вербицкій Георгій, 2. Лучечко Петръ.

Ч. 59. На парохію Вербиця дек. Угнôвского: 1. Дуткевичь Сім., 2. Насальскій

Волод., 3. Колтунюкъ Ник., 4. Жукъ Георгій, 5. Литиньскій Миронъ, 6. Яремкевичь Вас., 7. Ґумовскій Петрь, 8. Мельникъ Арт., 9. Сапрунъ Мих., 10. Гинилевичь Волод., 11. Савойка Теод., 12. Гукевичь Волод., Гермакъ Казімирь, 14. Матвіясъ Іоаннъ, 15. Фолисъ Ант., 16. Гура Даміянъ.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

Ч. 6302. Вблагор. П. Князь Юрій Чарторискій властитель земскихъ посѣлостей и патронъ церкви въ Рышковой Воли за моральне и матеріяльне попиране парохіянъ въ Рышковой Воли въ дѣлѣ будовы церкви коштомъ до 22000 зл. Чест. парохіяне въ Рышковой Воли за жертвы и труды около будовы мѣстцевои церкви — Преч. о. Григорій Калимонъ парохъ въ Рышковой Воли за труды понесенй около будовы новой церкви тамже.

Ч. 5364. Вблагор. Панъ Іоаннъ Захаріясевичь въ Кривчи за даръ 100 зл. на тамошну церковъ.

Ч. 5658. Вблагор. П. Іоавнъ Урбаньскій властитель земскихъ посѣлостей и коляторъ церкви въ Добрусинѣ, за даръ 2600 зл. на будову церкви тамже кромѣ датку конкуренційного.

Ч. 4257. Вблагор. Альбинъ и Софія зъ Юнгôвъ Зайончковскіи властителѣ посѣлостей земскихъ и коляторы церкви въ Мякиши за справлене для церкви тамже серебряной чаши за 120 зл., за даръ 50 зл., на упарканене церкви за справлене образа Зачатіє Преч. Д. М. за 30 зл., шаля бѣлого за 12 зл. и дывана за 15 зл.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

Зъ друкарнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли.